

Брюксел, 24.7.2020 г.
SWD(2020) 143 final

**РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА
РЕЗЮМЕ НА ДОКЛАДА ЗА ОЦЕНКАТА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО,**

придружаващ

**Предложение за
РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

**за изменение на Регламент (ЕС) 2016/1011 по отношение на изключването на
някои валутни бенчмаркове за валути на трети държави и определянето на
заместващи бенчмаркове за някои бенчмаркове в процес на прекратяване**

{COM(2020) 337 final} - {SEC(2020) 284 final} - {SWD(2020) 142 final}

Обобщение (максимум 2 страници)

Оценка на въздействието (OB) на реформата на Регламента относно бенчмарковете (РБМ)

A. Необходимост от действия

В какво се изразява проблемът и защо той се разглежда на равнище ЕС?

Първо, в оценката на въздействието се проучват последствията от липсата в РБМ на регуляторни правомощия, които да гарантират **плавен преход от използването на критичен бенчмарк** (в този случай лондонския междубанков лихвен процент (LIBOR), чието изготвяне се очаква да бъде преустановено до края на 2021 г.) Стойността на наличните заварени договори, които ще са обвързани с USD LIBOR (LIBOR в щатски долари) към датата на прекратяването му, се изчислява на 8–12 трилиона щатски долара в световен мащаб (голяма част от нея засяга балансите на банките във всички държави членки). При липса на определен заместител има голям риск изпълнението на тези договори да бъде осуетено. **Второ**, в оценката на въздействието се анализират последствията от РБМ за европейските участници, които използват **обменни курсове по спот сделки**, за да се защитят (хеджират) от промените в обменните курсове. Като се има предвид, че много обменни курсове по спот сделки се очаква да не отговарят на изискванията на РБМ за използване в ЕС, европейските банки вече няма да предлагат на европейските износители и инвеститори договори за хеджиране, свързани с тези курсове.

Какво следва да бъде постигнато?

Инициативата има за цел да се въведат: i) нови законови правомощия в РБМ, които да позволят на регуляторите на бенчмаркове да определят ограничен във времето заместител на **критичен бенчмарк** в процес на прекратяване, като LIBOR, който да бъде използван за съществуващи договори; ii) целево изключване на някои **обменни курсове по спот сделки** от обхватата на РБМ.

Каква е добавената стойност от действията на равнище ЕС (субсидиарност)?

Банките във всички държави — членки на ЕС, имат по своите баланси склучени договори, обвързани с **критични бенчмаркове**. Действия на равнище държави членки биха наложили националните законодатели да се споразумеят за един единен заместващ лихвен процент. Действията на национално равнище не биха били достатъчни, за да се гарантира безпроблемното бъдещо използване на **обменни курсове по спот сделки**, тъй като тези курсове вече са обхванати от регламент, приет на равнище ЕС (РБМ).

B. Решения

Какви са различните варианти за постигане на целите? Има ли предпочитан вариант сред тях? Ако не, защо?

Предпочитаният вариант за **критичните бенчмаркове** е да се възложи на администратора на бенчмарка, чието съществуване се прекратява, да публикува ограничен във времето заместител за всички позовавания в договорите, чиито падежи настъпват след датата на прекратяване на бенчмарка. Друг вариант е разработването на последващ заместител да се остави на пазара, като се предвиди опростена разрешителна процедура. Трети вариант е всеки частно разработен заместител да бъде изключен от обхватата на РБМ за ограничен период от време. Четвърти вариант е да се определи постоянен заместител, който да служи както за съществуващите, така и за нови договори. Предпочитаният вариант, който ще даде възможност да продължи използването на **обменни**

курсове по спот сделки, е конкретно определени от Комисията бенчмаркове, изгответи за целите на публичната политика, да бъдат изключени от обхвата на РБМ. Друг вариант е да се предостави на Комисията правомощието да определя като „критични“ бенчмаркове на трети държави (за които да се прилагат правилата на РБМ). Има още два варианта, които съответно биха разрешили или освободили от изискванията на РБМ договори за деривати, обвързани с курсове, въведени за целите на хеджирането срещу валутен риск.

Какви са позициите на различните заинтересовани страни? Кой какъв вариант подкрепя?

Европейските банки се опасяват, че при липса на един-единствен заместител на поетапно прекратяван **критичен бенчмарк**, контрагентите по договори ще преустановят плащанията, например по заемите си (осуетяване на изпълнението на договора). В най-лошия случай банките се опасяват, че контрагентите просто ще прекратят договорите. **Администраторите на бенчмаркове** не са склонни по своя воля да публикуват заместител на постепенно прекратявания критичен бенчмарк. Те се опасяват, че без регуляторни правомощия преминаването към подобен заместител може да стане предмет на съдебни спорове. **Европейските ползватели** на валутни курсове изразиха подкрепа за изключването на определени **обменни курсове по спот сделки** от обхвата на РБМ. Те биха подкрепили също и подход за определяне.

В. Въздействие на предпочтания вариант

Какви са ползите от предпочтания вариант (ако има такъв, в противен случай — на основните варианти)?

Предпочтаният вариант ще даде най-добри резултати за осигуряване на продължаващо действие на договорите и избягване осуетяване на изпълнението им или предсрочното им прекратяване. Ограничено във времето „заварен“ лихвен процент замества веднага прекратения LIBOR и носи абсолютно същото наименование. Всички други варианти не биха заменили автоматично всички позовавания на LIBOR в договори. Също така предпочтаният вариант за **обменни курсове по спот сделки** дава най-добри резултати по отношение на възможността експозицията на корпоративните структури на валутен риск да продължи да се хеджира и по отношение на осигуряването на ефективност и съгласуваност на регуляторния режим.

Какви са разходите за предпочтания вариант (ако има такъв, в противен случай — за основните варианти)?

Предпочтаният вариант за **критичните бенчмаркове** е икономически ефективен, тъй като заместителят ще бъде определян от компетентния орган въз основа на лихвен процент, изчислен на базата на безрисковия лихвен процент, който се публикува от Федералния резерв на САЩ. Очаква се таксата за лицензиране на този базиран на формула заварен лихвен процент да бъде ниска. При **обменните курсове по спот сделки** изборът да се изключи от обхвата процентната ставка за целите на общата политика също не би довел до разходи за европейските субекти, тъй като те няма да трябва да кандидатстват за лиценз или да искат изключване *ad hoc*.

Какво е въздействието върху МСП и конкурентоспособността?

LIBOR играе решаваща роля за финансирането на МСП. Премахването на LIBOR без подходящ заместител би довело до правна несигурност. Освен това МСП извършват дейност в трети държави и трябва да продължат да хеджират дейността си с европейски контрагенти. Непредприемането на действия би било много пагубно за МСП, особено когато самото им оцеляване е изложено на рисък

поради кризата с COVID 19.

Ще има ли значително въздействие върху националните бюджети и администрации?

Въздействие не се очаква. Надзорът на заварените процентни ставки и ставките, които не са за целите на политиките на ЕС, ще изисква по-малко ресурси.

Ще има ли други значителни въздействия?

Промените също така ще решат въпроси, свързани с възможното прекратяване на критични бенчмаркове в бъдеще (напр. EURIBOR).

Пропорционалност?

Предвидената намеса е минимумът, необходим за гарантиране стабилността на договорите след прекратяването на LIBOR и използването на обменни курсове по спот сделки. Всички алтернативи биха били по-сложни.

Г. Последващи действия

Кога ще се извърши преглед на политиката?

Завареният процент ще бъде публикуван за срок от 5 години. След този период регулаторът ще прецени дали обемът заварени договори е намалял до степен, която позволява прекратяване на процентната ставка. Освобождаването от изискванията за лихвени проценти за целите на политиките ще се преразглежда на всеки 5 години, както се изисква от РБМ. Ще бъде оценено дали договорите за деривати, склучени на територията на ЕС, са подходящи като инструменти за хеджиране на експозицията на валутен рисков на дружествата в ЕС.